

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatus

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

3. Si quis solus vel coram alijs, sive interrogatus, sive propriâ sponte, sive recreationis gratiâ, sive quocu[m]q[ue] alio fine juret, se non fecisse aliquid, quod revera fecit, vel etiam die[m] ab ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

tum: His duobus succedit tertius, quem in sua Synodo Diœcesana interdixit Episcopus Namurcensis Anno 1659. tanquam nouum, periculosum & salutis animarum destructivum: & est qui sequitur.

PROPOSITIO III.

Siquis solus vel coram aliis, sive interrogatus, sive propriasponte, sive recreationis gratia, sive quocunq; alio fine iuraret, se non fecisse aliquid, quod re vera fecit, intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam diem ab ea, in qua fecit, vel quodvis aliud addititum verum, reverâ non mentitur, nec est perjurus.

VErba Episcopi censurantis hæc sunt:
Quia experientia comperimus varias variorum opiniones valde periculosas prodire in lucem, non sine magno animarum detrimen-
to: Ideo mandavimus hic inseri instructionem nostram, cui, quisque confessarius Diœcesis no-
stre, se conformare promittet, sub pœna reje-

O 3 . . . etionis;

etionis; & in casu non servati post admissionem promissi, sub pena suspensionis, donec illi paruerit; Imprimis monetur serio omnis confessarius, ut in consulendo, judicando, absolvendo abstineat ab opinionibus novis, periculis, & salutis animarum destructivis: quam censuram, tanquam à particulari Episcopo profectā parvi scio, facient iij, contra quos agunt: nihilominus justè censuratas omnes tres jam allegatas propositiones, omnemque restrictionem mentalem juramento firmatam, ipsa ratio suadet.

3. Primo, quia primo principio legis naturalis: *Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris*; diametraliter oppositæ: quinam enim ex inventoribus talium sententiarum æquo animo ferret, si per artificium restrictionum mentalium sibi ab aliis illudetur? usque adeò inquit *August lib. 1. de doctrina Christi: cap 36.* rationalis natura refutat falsitatem, & quantum potest devitat errorum ut falli nolint etiam quicunque amant factorem: Cur ergo tales; quod sibi fieri nolum, alios verbo & exemplo facere docent & faciunt? cur non formidant, ne discipuli usum

menta-

mentalium restrictionum ab ipsis edocti, eundem in magistros aliquando retorqueant. Novi ego superiorem, qui dum cuidam è subditis, vice quadam per mentalem restrictionem illusisset afferēs, cuius contrarium is certo sciebat, hoc premij reportasle, ut subditi verbo & exemplo illius edocti continuis restrictionibus mentalibus, ejusdem interrogaciones, justè & ex officio factas illudenter, sicque, quia alteri fecit, quod pati noluit, & ipse, quod noluit, pati debuit: si, quod quis fecit, patitur, justissima lex est, inquit *Philosophus 5. Ethic. cap. 5.* Certum est enormius delinquere tales pravitatis doctores, quam executores, & iniquos legislatores, quam iniquitatis perpetratores.

4. Secundo, quod ipsis met restrictionum mentalium doctoribus, etiam, dum docent earum usum, fides adhibenda non sit, forte enim eo ipso quo eas docent, mentaliter restringunt, & quod verbis pronunciant, licitum, aliter sentiendo in corde credunt illicitum. Quod si etiam jurato id asserunt, quod sic in corde sentiant, ut ore proferunt, neque se uti restitutione mentali, quis

O 4 100 362 362 cis

eis fidem habebit, cum nesciat quis, an utendo juramento, non utatur restrictione mentali : quomodo credendum est ei, ait S. Augustinus libro de mendacio cap. 8. qui putat aliquam esse mentiendum, ne forte & iunc mentiam, cum præcipit ut ei credamus.

5. Tertio posito licito usu mentalium restrictionum etiam in juramentis, nulla in mundo lis finiri poterit: homines ait Apostolus ad Hebr. 6. per majorem sui jurant, & omnis controversia eorum finis ad confirmationem est juramentum.

6. Quarto adversatur institutæ vocū significationi, ad hoc enim voces institutæ sunt, ut per eas alter alteri mentem suam aperiat: hinc S. Augustinus Enchri cap. 22. utique ait, verba propterea sunt instituta, non per quae homines se invicem fallant, sed per qua in alterius quisque notitiam cogitationes suas perfurat. Verbis igitur uti ad fallaciam, non ad quod instituta sunt, peccatum est.

7. Quinto usus mentalium restrictionum est eversivus omnis societatis & confidentiæ inter homines: quia homo, inquit Doctor Angelicus cap. 2. q. 109. a. 3. ad. 1. est animal socialis: naturaliter unus homo debet alteri id,

Sine quo societas humana servari non potest.
Non autem possunt homines ad invicem convi-
vere, nisi sibi in vicem crederent, tanquam sibi
in vicem veritatem manifestantibus: quoniam
enim societas coalescere inter eos poterit, quo-
rum alter alteri pro affirmatione negationem,
aut vice versa obtrusserit? Omnis certe con-
fidentia perit, si quis ab altero, quem since-
rum putabat, circumventum se videat, & pro
veris sibi falsa, & pro falsis vera, praeter opi-
nionem divendita.

8. Sextum est, quod ex proposito & sci-
enter proferens enunciationem falsam, so-
la mentali restrictione verificabilem, men-
tiatur, certum est autem mendacium utpote
intrinsece & ex natura sua malum, semper
esse illicitum, nec ulla circumstantia posse
justificari & licitum reddi: Authores porro
veteres loco mendacij, intellexisse restricti-
ones mentales, testis est quidam Neoteri-
cus, excusans Originem, Abbatem, Joseph,
Cassianum & quosdam alios, mendacio in
speciem saltem patrocinantes, quod nomine
mendaciorum intellexerint mentales restri-
ctiones; Adcoque cum juxta illum Sancti
Patres

O §

Patres

Patres per mendacia tales restrictiones intellexerint, utique talia erunt, alias hoc afferendo, mendacium commisissent: Et esse rever mendacia sentit D. Thom. 22. q. 111. art. 1. corp. ubi veritati inquit opponitur, quod aliquis per verba exteriora aliud significet, quam quod habet apud se, quod ad mendacium pertinet: consentit S. August. q. 68. in Leviticum, cum falsum, ait: à sciente dicitur, procul dubio mendacium est, sive illo quisquam, sive nemo laedatur: & lib de mendacio cap 3. ille mentitur ait: qui aliud habet in animo, & aliud verbis vel quibuslibet significationibus enunciat.

9. Sed usum restrictionum mentalium etiam in juramentis adhiberi solitarum, acerrimè censuravit facultas Theologica & Juridica Lovaniensis: Cum enim sibi duæ quæstiones fuissent propositæ: quarum primæ erat.

I. An liceat ambire magistratum aut officium, sollicitando suffragia Collatorum promissis symposiis, pecuniis, munib[us], per se, vel suos; & nihilominus
confuc-